

Gradele albastre

Ar fi greu sa explic in ce constau primele trei grade masonice, mai ales deoarece nu cred ca am reusit sa constientizez in intregime ce inseamna ele. Este destul de dificil sa surprinzi toate elementele acestora, mai ales ca discutam despre simboluri si istorie imbracata in alegorii, originea tuturor pierzandu-se in negurile timpului. Cel mai bun lucru de facut ar fi sa prezint cateva impresii pur personale din experienta mea de trecere prin aceste grade albastre.

Primul si cel mai evident aspect pe care oricine il observa este acela ca francmasoneria se aseamana foarte mult cu vechile mistere: are trepte de urcat, secrete de pastrat si ritualuri prin care aceste secrete sunt transmise. Desigur, exista si diferente. Traim in timpuri moderne, cu oameni moderni, ceea ce inseamna ca va fi aproape imposibil sa supui neofitii unor probe de trecere timp de cativa ani. Pur si simplu nu este timp pentru asa ceva. De asemenea, probele nu mai pot fi de asa natura incat sa le puna viata in pericol. In ceea ce priveste pastrarea secretelor nu mai pot fi aplicate aceleasi pedepse ca in trecut. Pana la urma, in societatea actuala, nu ai nevoie de pedepse aspre, deoarece ignoranta si aroganta sunt cei mai buni pazitori. Poti sa le dezvalui oricui si sa le strigi de pe un bloc. Cine va fi interesat de ele? in cel mai rau caz iti faci rau singur, parand un nebun.

Dar revenind la subiect, masoneria nu poate decat sa spera ca ia in randurile sale oameni buni si ca ii va putea transforma in oameni si mai buni. Din aceasta cauza primul grad se axeaza strict pe latura morala. Daca nu poti sa mai supui noul membru unor probe periculoase, macar poti sa observi ce fel de caracter are si ce gandeste si sa incerci sa-l ajuti sa-l slefuiasca. La acest nivel initiatul nu trebuie sa se preocupe de cunoasterea ezoterica, ci mai degraba sa se familiarizeze cu notiunile generale care tin de francmasonerie.

Al doilea grad indeamna companionul sa avanseze mai mult pe calea cunoasterii si sa-si largeasca orizonturile, deoarece nimic nu ii este interzis. Accentul se pune pe studierea unor domenii dintre cele mai variate, de la retorica, la arte, geometrie, sisteme religioase, personalitati istorice. Un mason nu isi permite luxul de a nu stii si de a nu intelege, deoarece atunci nu l-ar deosebi nimic de un profan. In zilele noastre cunoasterea nu mai este amenintata de incendieri de biblioteci de catre fanatici, ci, cum am spus mai inainte, de ignoranta si aroganta. In aceste conditii a cunoaste adevarata istorie, a intelege fortele care-i anima pe oameni, adevarul din spatele dogmelor in care cred si modul in care ei gandesc poate fi in adevaratul sens al cuvantului ceva nepretuit, un scut de protectie sau chiar o arma.

In cele din urma, in cadrul gradului trei, maestrul este pus in fata unor elemente ezoterice mult mai complexe atunci cand afla de moartea si invierea lui Hiram Abiff. Legenda este extrem de complexa nu din punctul de vedere al firului narativ, ci datorita numarului mare de explicatii si interpretari care i se pot atribui.

Moartea lui Hiram Abiff este arhetipul martiriului cosmic, a Spiritului crucificat al Binelui sau zeul muritor. O alta varianta a numelui este *CHiram*, formata din trei consoane: *Cheth*, *Resh* si *Mem*. *Cheth* semnifica *Chamah*, adica lumina Soarelui sau focul universal, rece, invizibil al Naturii atras de catre Soare, manifestat prin lumina si trimis inapoi catre noi. *Rech* semnifica *Ruach*, Spiritul, aerul, vantul care este vehiculul pentru lumina. *Mem* semnifica *majin*, apa, umiditate sau un anumit tip de aer condensat. Impreuna formeaza numele Chiram, adica Agentul Universal sau Focul Naturii.

Chiram poate fi o metafora si pentru puterea si demnitatea Misterelor Antice, care au cazut prada unui trio format din stat, biserica si multimea oamenilor: cand guverneaza multimea, omul este condus de ignoranta, cand

guverneaza biserica este condus de superstitie, iar cand este condus de stat este condus de frica. O alta variant este aceea ca Hiram il este un inlocuitor pentru Hristos, care a fost omorat de statul lui Caesar, Sinedriul si multumia furioasa. Hristosul poate sa se manifeste pe sine insusi doar prin gandurile, sentimentele si actiunile omului. Gandirea buna, sentimentele bune si actiunile bune sunt porti prin care puterea Cristica trece in lumea materiala. Ignoranta, superstitia si frica sunt cei trei dusmani care omoara Spiritul lui Dumnezeu. Asa cum Adam simboliza dupa cadere idea de degenerare umana, asa Chiram simbolizeaza ideea regenerarii umane.

In concluzie, cele trei grade albastre sunt o calatorie sau o scara care trebuie sa fie urcata, fiecare grad reprezentand o anumita etapa: dezvoltare morala pentru primul, acumularea de cunostinte pentru al doilea si desavarsirea spiritual pentru al treilea.